

- момѣтъ като гы видѣ, каза на Авессалома; но двама-та отидохъ скоро, та вѣзохъ въ кѣжъ-тѣ на одного челоуѣка ^авъ Варуимъ, който имаше кладенецъ въ дворя-тѣ си, и слѣзохъ тамъ. И ^ажена-та зѣднѣхъ покрывъкъ та прострѣ върху устѣ-то на кладенецъ-тѣ, и насипа вързъ него грухано жито; щото не ся позна това нѣщо. И като дойдохъ Авессаломови-тѣ раби въ кѣжъ-тѣ при женѣ-тѣ, рекохъ: Дѣ сж Ахимаасъ и Ионаанъ? ^ажена-та имъ рече: Заминѣхъ барѣ-тѣ на водъ-тѣ. И като тѣрсихъ и не ^ана-мѣрихъ, върнѣхъ ся въ Иерусалимъ. А когато си отидохъ тѣ, они възлѣзохъ отъ кладенецъ-тѣ, и отидохъ та извѣстихъ на царѣ Давида, и рекохъ Давиду: ^аСтанѣте та прѣминѣте скоро водъ-тѣ: защото така съвѣтува противъ васъ Ахитофель. Тогазъ станъ Давидъ, и всички-тѣ людѣ що бѣхъ съ него, та прѣминѣхъ Иорданъ: до зазоряване-то на день-тѣ, не останъ нито единъ ^аотъ тѣхъ, който да не прѣминъ Иорданъ.
- 23 А Ахитофель, като видѣ че съвѣтъ-тѣ му не ся сбѣ, осѣдла оселъ-тѣ си, и станъ, та отиде къмъ кѣжъ-тѣ си, ^авъ градъ-тѣ си: и като нареди кѣшны-тѣ си работы, ^аобѣси ся, и умрѣ, и погребенъ бы въ гробъ-тѣ на отца си.
- 24 И Давидъ дойде ^авъ Маханаимъ: а Авессаломъ прѣминъ Иорданъ, той и всички-тѣ Израилеви мѣже съ него. И постави Авессаломъ военачальникъ Амаса вмѣсто Иова. (А Амаса бѣ сынъ на мѣжа който ся именувае Иера, ^аИзраиленинъ, който влѣзе при ^аАвигейжъ, Наасовъ-тѣ дѣщерѣжъ, сестрѣ-тѣ на Саруйжъ, 26 Иововъ-тѣ майкѣ.) И расположихъ станъ-тѣ си Израиль и Авессаломъ въ земѣ-тѣ Галаадъ.
- 27 А когато дойде Давидъ въ Маханаимъ, ^аСовей Наасовый сынъ, отъ Раввѣ на Аммоновы-тѣ сынове, и ^аМахиръ, Амилловый сынъ отъ Ло-деваръ, и ^аВерзелай Галаадецъ-тѣ отъ Рогелимъ, Донесохъ постелки, и легены, и прѣтены сѣдове, и жито, и ечимыкъ, и брашно, и прѣжено ^ажѣто, и бобъ, и лещѣ, и прѣжены ^асоуса, 29 И медъ, и масло, и овцы, и говеждо сыреніе, на Давида, и на людѣ-тѣ съ него за да ядѣтъ; защото рекохъ: Людѣ-тѣ сж гладни, и изнемошѣли, и жадни ^авъ пусты-нѣ-тѣ.

ГЛАВА 18.

- 1 И прѣгледа Давидъ людѣ-тѣ които бѣхъ съ него, и постави надъ тѣхъ тыся-

- 2 щеначальники и сотники, И проводи Давидъ людѣ-тѣ, ^аеднѣ третинѣхъ подъ рѣжъ-тѣ на Иова, и еднѣ третинѣхъ подъ рѣжъ-тѣ на Ависея, Саруинъ-тѣ сынъ, Иововъ-тѣ братъ, и еднѣ третинѣхъ подъ рѣжъ-тѣ на Иттая Гееецъ-тѣ. И рече царъ-тѣ на людѣ-тѣ: Непрѣмѣнно ще излѣжъ и азъ съ васъ. ^аЛюдѣ-тѣ обаче отговорихъ: Да не излѣзешъ; защото, ако ся обърнемъ въ бѣгъ, не ще да иматъ грыжъ за насъ: ако щѣтъ умрѣ и половина-та отъ насъ, не ще да иматъ грыжъ за насъ; понеже сега ^аты си като десѣтъ тысячи отъ насъ: за това сега е по добръ да ни си помощникъ отъ градъ-тѣ.
- 4 И рече имъ царъ-тѣ: Каквото ви ся види добро, ще направѣхъ. И застанъ царъ-тѣ отъ еднѣ-тѣ странѣ на портъ-тѣ: и всички-тѣ ^авоини людѣ излѣзохъ по стотины и по тысячи.
- 5 И заповѣда царъ-тѣ на Иова и на Ависея, и на Иттая, и рече: Пощадѣте ми отрока Авессалома. И ^авсички-тѣ людѣ чухъ, когато царъ-тѣ заповѣдувахе на 6 всички-тѣ князове за Авессалома. И тѣхъ излѣзохъ людѣ-тѣ въ поле-то противъ Израила: и сраженіе-то станъ ^авъ дѣбра-вѣ-тѣхъ Ефремъ. И разбихъ ся тамъ Израилеви-тѣ людѣ отъ Давидовы-тѣ рабы: и станъ тамъ въ онзи день сѣкрушеніе голѣмо, до двадесѣтъ тысячи: Защото сраженіе-то станъ тамъ разсѣяно по лице-то на всичко-то мѣсто: и дѣбрава-та пояде повече людѣ, отъ колкого 9 пояде ножъ-тѣ, въ онзи день. И ерѣвижъ Авессаломъ Давидовы-тѣ рабы. И сѣдѣше Авессаломъ на мѣскѣ, и влѣзе мѣска-та подъ гѣсты-тѣ вѣтви на единъ голѣмъ теревинѣ, и хванъ ся глава-та му въ теревинѣ-тѣ, та виснѣ между небе-то и земѣ-тѣ: а мѣска-та изминъ подъ него.
- 10 И като видѣ единъ мѣжъ, извѣсти на Иова, и рече: Ето, видѣхъ Авессалома 11 че висѣше на теревинѣ. И рече Иовъ на мѣжа който му извѣсти: И ето, ты го видѣ, а защо ^аго не удари тамъ на земѣ-тѣ? и азъ быхъ ти далъ десѣтъ сребър-ны ^асикли, и единъ поясъ. А мѣжъ-тѣ рече Иову: И тысячи сребрны ^асикли ако быхъ ся наброили въ дланъ-тѣ ми не быхъ турилъ рѣжъ-тѣ си на царскѣй-тѣ сынъ; защото ^апри уши-тѣ ни заповѣда царъ-тѣ на тебе и на Ависея и на Иттая, и рече: 13 Внимайте всякой за отрока Авессалома.
- 14 А то инакъ азъ быхъ сторилъ лѣжъ противъ животъ-тѣ си; а отъ царя ся нищо не укрыва: и ты бы ми стоялъ противъ 14 венъ. Тогазъ рече Иовъ: Не трѣба да гу-

а Гл. 16; 5.
м Виж. Ис. Нав. 2; 6.
н Виж. Ис. 1; 19. Ис. Нав.
2; 4, 5.
о Ст. 15, 16.
п Гл. 15; 12.

р Мат. 27; 5.
с Быт. 32; 2. Ис. Нав. 13;
26. Гл. 2; 8.
* Исмаилинъ, 1 Лѣт. 2; 17.
т 1 Лѣт. 2; 16, 17.
у Гл. 10; 1. 12; 29, 30.

ф Гл. 9; 4.
х Гл. 19; 31, 32. 3 Цар.
2; 7.
ц Гл. 16; 2.

а Гл. 15; 19.
б Гл. 21; 17.
в Ст. 12.
г Ис. Нав. 17; 15, 18.
д Ст. 5.